

P7_TA(2011)0258

Kreditvärderingsinstitut: framtidsutsikter

Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2011 om kreditvärderingsinstitut: framtidsutsikter (2010/2302(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av meddelandet från Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (IOSCO) i mars 2009 om internationellt samarbete inom tillsynen över kreditvärderingsinstitut,
- med beaktande av det gemensamma forum om inventering av användningen av kreditbetyg som ägde rum i juni 2009,
- med beaktande av rapporten ”Improving financial regulation” av den 25 september 2009 från rådet för finansiell stabilitet (Financial Stability Board – FSB) till G20-ledarna,
- med beaktande av Internationella valutafondens rapport av den 29 oktober 2010 ”Global Financial Stability Report: Sovereigns, Funding and Systemic Liquidity”,
- med beaktande av förklaringen från G20-gruppens toppmöte i Toronto den 26-27 juni 2010,
- med beaktande av FSB:s rapport av den 27 oktober 2010 ”Principles for reducing reliance on CRA ratings”,
- med beaktande av det offentliga samråd som inleddes av kommissionen den 5 november 2010,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0081/2011), och av följande skäl:
 - A. Det pågående arbetet på global, internationell och europeisk nivå om reglering av kreditvärderingsinstitut bör välkomnas.
 - B. Kreditvärderingsinstitut förutsätts vara informationsmellanhänder som minskar informationsasymmetrierna på kapitalmarknaderna och underlättar globalt marknadstillträde, sänker informationskostnaderna och utvidgar den potentiella gruppen av låntagare och investerare, och tillför på så sätt marknaderna likviditet och transparens och bidrar till att priser kan sättas.
 - C. Kreditvärderingsinstituten har i den senare tidens lagstiftning getts en annan roll som kan klassificeras som en ”certifieringsroll”, vilket återspeglar det faktum att kreditbetygen blir en allt mer dominerande faktor i lagstadgade kapitalkrav.
 - D. De finansiella aktörerna har i alltför hög grad förlitat sig på kreditvärderingsinstitutens omdöme.

- E. Kreditvärderingsinstituten värderar tre olika sektorer: den offentliga sektorn, företag och strukturerade finansiella instrument. Kreditvärderingsinstituten spelade en viktig roll i finanskrisens utlösning genom att tilldela finansiella instrument felaktiga kreditbetyg, vilka sedan måste justeras neråt i genomsnitt tre till fyra nivåer under krisens lopp.
- F. Förordning (EG) nr 1060/2009 var den första reaktionen på finanskrisen. I denna behandlas de mest brådskande frågorna och kreditvärderingsinstituten underställs tillsyn och reglering. I förordningen behandlas emellertid inte alla grundläggande problem och i själva verket skapas vissa nya hinder för inträde.
- G. Avsaknaden av regleringssäkerhet inom denna sektor innebär att korrekt fungerande finansmarknader i EU äventyras, och därför måste kommissionen, innan man lägger fram ytterligare förslag till ändring av förordning (EG) nr 1060/2009, noggrant identifiera bristerna i de nya ramarna och göra en konsekvensbedömning avseende vilka alternativ det finns för att åtgärda dessa brister, inklusive eventuella ytterligare lagstiftningsförslag.
- H. Kreditvärderingsbranschen brottas med många problem av vilka de mest påfallande är bristfällig konkurrens, oligopolistiska strukturer och bristande ansvarsskyldighet och transparens. Ett av problemen för särskilt de dominerande kreditvärderingsinstituten är betalningsmodellen och regleringssystemets centrala problem är överutnyttjandet av externa kreditbetyg.
- I. Bästa sättet att stärka konkurrensen vore att skapa en regleringsmiljö som främjar inträde, och djupare analysera de nuvarande inträdeshindren och andra faktorer som påverkar konkurrensen.
- J. Under goda tider har marknadsaktörer en tendens att missförstå eller inte beakta de underliggande metoderna för och betydelsen av kreditbetygen, vilka syftar till att precisera sannolikheten för inställda betalningar.
- K. Eurokrisens utveckling under senare tid har uppmärksammat den viktiga roll som kreditvärderingar av statspapper spelar och att kreditvärderingar används både systematiskt och procykliskt i regleringssammanhang.
- L. Kreditvärderingen måste garanteras frihet från påverkan från marknaden och den politiska sfären, oberoende av vilka nya strukturer och affärsmodeller som kan komma att uppstå, och i samband med ekonomisk styrning och stresstester.
- M. Kreditvärderingar kan visserligen förändras, och gör det också som resultat av grundläggande anpassningar till riskprofiler eller ny information, men de bör vara utformade för att vara stabila och inte fluktuera i takt med stämningen på marknaden.
- N. Basel II-systemet har lett till ett överutnyttjande av externa kreditbetyg, vilket i vissa fall har lett till att banker inte har gjort några oberoende bedömningar av sina exponeringar.
- O. Nya regler för värderingar i Förenta staterna har, i och med Dodd Frank-rättsakten, lett till ett mindre beroende av kreditvärderingsinstitutens bedömningar i regleringssammanhang.

Makronivå: reglering av finansmarknaden

Överutnyttjande av kreditbetyg

1. Europaparlamentet anser i ljuset av kreditbetygens ändrade användning, där emittenten värderas för att denna ska ges förmånsbehandling enligt ett regelverk snarare än för att få tillträde till de internationella kapitalmarknaderna, att det internationella finansregleringssystemet alltför stora utnyttjande av externa kreditbetyg måste minskas så mycket som möjligt och inom en realistisk tid.
2. Europaparlamentet anser att man måste minska de skevheter i konkurrensen som orsakas av att kreditvärderingsinstituten bedömer marknadsaktörer samtidigt som de mottar order från dem.
3. Europaparlamentet stöder de principer som FSB fastställde i oktober 2010 för allmänna riktlinjer för hur man ska minska utnyttjandet av externa kreditbetyg, och välkomnar kommissionens offentliga samråd som inleddes i november 2010. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över om och hur medlemsstaterna utnyttjar kreditvärderingar för rättsligt föreskrivna ändamål för att minska finansregleringssystemets alltför stora utnyttjande av kreditbetyg.
4. Europaparlamentet pekar på tillkortakommanden i den standardiserade metod som tillämpas i Baselregelverket, där lagstadgade kapitalkrav för finansinstitut fastställs på basis av externa kreditbetyg. Det är viktigt att etablera kapitalkravsramar som garanterar tillförlitliga interna kreditriskbedömningar, bättre tillsyn över dessa samt bättre tillgång till kreditrelevant information. Parlamentet stöder därför ett ökat utnyttjande av internmetoden (IRB) förutsatt att den är tillförlitlig och säker och att finansinstitutet är så stort, har sådan kapacitet och är så avancerat att en adekvat kreditriskbedömning kan göras. För att garantera lika villkor är det viktigt att interna modeller respekterar de parametrar som föreskrivs i EU-lagstiftningen och att de underkastas noggrann utvärdering från tillsynsmyndighetens sida. Parlamentet anser samtidigt att aktörer som är mindre och inte så avancerade och har lägre kapacitet bör kunna använda externa kreditbetyg om ingen intern kreditriskbedömning är möjlig, förutsatt att de uppfyller lämpliga due diligence-krav.
5. Europaparlamentet framhåller hur viktigt det är i detta sammanhang att följa utvecklingen av Basel III och den pågående kapitalkravsdirektivprocessen (CRD IV).
6. Europaparlamentet anser att det finns ett behov av att återupprätta investerarnas möjligheter att utföra sin egna due diligence-kontroller som ett villkor för ökat utnyttjande av egna interna modeller för kreditriskbedömning. Parlamentet föreslår att banker och andra finansiella aktörer använder korrekta interna kreditriskbedömningar betydligt oftare.
7. Europaparlamentet anser att marknadsaktörerna inte bör placera i strukturerade eller andra produkter om de inte själva kan bedöma de underliggande kreditriskerna, eller att de alternativt bör tillämpa den högsta riskviktningen.
8. Europaparlamentet uppmanar Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna att se över hur de utnyttjar externa kreditbetyg, och uppmanar dem att bygga upp expertis när det gäller att skapa egna modeller för att bedöma kreditvärdigheten för tillgångar som kan användas som säkerhet för likviditetsskapande operationer, och att minska sitt utnyttjande av externa kreditbetyg.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant bedöma ett eventuellt utnyttjande av alternativa instrument för mätning av kreditrisk.

Ökad kapacitet för tillsynsorganen

10. Europaparlamentet är medvetet om den intressekonflikt som uppstår om marknadsaktörer utarbetar interna kreditriskbedömningar för sina egna lagstadgade kapitalkrav, och ser därför ett behov av att öka tillsynsorganens ansvar, kapacitet, befogenheter och resurser för att övervaka, bedöma och kontrollera hur lämpliga de interna modellerna är och för att föreskriva försiktighetsåtgärder. Om tillsynsorganet inte kan bedöma en intern modell korrekt på grund av att den är för komplex bör en sådan modell inte godkännas för regleringsändamål. Det är också viktigt med klarhet vad gäller bakomliggande antaganden så att dessa kan utvärderas av oberoende akademiker.
11. Europaparlamentet framhåller att (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), för att effektivt kunna utöva sina tillsynsbefogenheter, bör ha rätt att oanmäld göra utredningar och kontroller på plats. När myndigheten utövar sina tillsynsbefogenheter, bör den ge personer som är föremål för förfaranden möjlighet att höras så de kan tillvarata sina rättigheter

Lika villkor

12. Europaparlamentet uppmärksammar kreditvärderingsbranschens globala karaktär och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillsammans med andra G20-länder verka för en global strategi, som bygger på högsta standarder, när det gäller såväl lagstiftning om kreditvärderingsinstitut som tillsynsreglering och marknadsreglering i syfte att minska överutnyttjandet av externa kreditbetyg för att bibehålla lika villkor och hindra regelarbitrage samtidigt som marknaderna hålls öppna.
13. Europaparlamentet anser att stimulans av konkurrensen, främjande av transparens och frågan om en framtida betalningsmodell är de viktigaste uppgifterna, medan frågan om kreditvärderingsinstituts ursprung är sekundär.
14. Europaparlamentet upprepar att det i förordning (EG) nr 1060/2009 fastställs två system för hantering av externa kreditbetyg från tredjeländer, och att avsikten med systemet för godkännande var att tillåta externa kreditbetyg från tredjeländer som bedömts vara icke likvärdiga inom Europeiska unionen, om ett tydligt ansvar fastställs för ett kreditvärderingsinstitut som godkänner dessa kreditbetyg.

Mellanliggande nivå: branschstrukturen

Konkurrens

15. Europaparlamentet understryker att den skärpta konkurrensen inom sektorn inte automatiskt innebär bättre kvalitet på kreditvärderingen och upprepar att alla kreditvärderingsinstitut måste uppfylla de strängaste standarder vad gäller integritet, offentliggörande, transparens samt hantering av intressekonflikter, i enlighet med kraven i förordning (EG) nr 1060/2009, i syfte att garantera kreditvärderingens kvalitet och undvika en tendens att välja det mest fördelaktiga kreditbetyget ("kreditbetygsshopping").

Europeiska kreditvärderingsstiftelsen

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en detaljerad konsekvens- och genomförbarhetsstudie av kostnader, fördelar och eventuell styrstruktur när det gäller en helt oberoende europeisk kreditvärderingsstiftelse med uppgift att sprida sin expertis till alla de tre sektorer som kreditvärderas. Parlamentet anser att kommissionen bör utgå ifrån att den inledande finansieringen bör omfatta de första tre till högst fem åren av kreditvärderingsstiftelsens verksamhet och att dessa kostnader måste utvärderas noggrant. Parlamentet understryker att alla lagstiftningsförslag på detta område måste utformas noggrant för att undvika att parallella policyinitiativ om att minska överutnyttjande av kreditbetyg undergrävs och för att uppmuntra nya kreditvärderingsinstitut att ta sig in på marknaden.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med det arbete som avses i punkt 9 lägga fram en detaljerad konsekvensbedömning, en genomförbarhetsbedömning och en kostnadsuppskattning för den finansiering som behövs i detta avseende. Parlamentet framhåller med skärpa att finansieringskostnaderna under inga omständigheter får belasta skattebetalarna och anser att ingen ytterligare finansiering bör beviljas och att den nya kreditvärderingsstiftelsen bör vara ekonomiskt helt självständig och finansiera sin egen budget efter inledningsfasen.
18. Europaparlamentet anser att den nya kreditvärderingsstiftelsens ledning, personal och styrstruktur, för att garantera trovärdighet, måste vara helt självständig och oberoende, dvs. inte bunden av instruktioner, i förhållande till medlemsstaterna, kommissionen och andra offentliga organ samt finansieringssektorn och andra kreditvärderingsinstitut, och att de måste verka i enlighet med den ändrade förordningen (EG) nr 1060/2009.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en utförlig undersökning av ett sådant nätverk av europeiska kreditvärderingsinstitut avseende dess kostnader, fördelar och styrstruktur, inbegripet möjligheten att uppmuntra nationellt verksamma kreditvärderingsinstitut att engagera sig i partnerskap eller gemensamma nätverksstrukturer i syfte att utnyttja resurser och personal som redan finns och på detta sätt eventuellt kunna öka sin täckning och få möjlighet att konkurrera med kreditvärderingsinstitut som verkar gränsöverskridande. Parlamentet föreslår att kommissionen skulle kunna undersöka metoder för att stödja nätverk med kreditvärderingsinstitut, men anser att initiativet till ett sådant eventuellt nätverk bör komma från branschen.
20. Europaparlamentet anser att det kan finnas ett behov att stödja den inledande fasen för ett sådant nätverk, men anser att nätverket måste kunna verka självständigt och vara lönsamt med hjälp av egna inkomster. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma om en inledande finansiering behövs och vilka medel som finns för detta samt vilka juridiska strukturer som kan komma i fråga för detta projekt.
21. Europaparlamentet anser att inrättandet av ett verkligt oberoende europeiskt kreditvärderingsinstitut också bör undersökas och utvärderas av kommissionen. Kommissionen uppmanas att särskilt undersöka frågan om dess personal, vilken bör vara helt oberoende, och dess ekonomiska resurser, vilka bör komma från avgifter från den privata finanssektorn.

Rapportering och tillgång till information

22. Europaparlamentet anser att kreditvärderingarna måste tjäna syftet att öka informationen till marknaden på ett sätt som ger investerarna en konsekvent bedömning av kreditrisken i alla branscher och länder. Europaparlamentet anser det vara viktigt att ge användarna bättre möjligheter att granska kreditvärderingsinstitut och betonar i detta sammanhang att ökad transparens i institutens verksamhet är av central betydelse.
23. Europaparlamentet påpekar att investerarna bör kunna göra en ordentlig riskbedömning och uppfylla sina due diligence-krav och förvaltaruppdrag, och att det därför behövs mer produktinformation när det gäller strukturerade finansiella instrument så att investerarna har möjlighet att fatta välgrundade beslut. Parlamentet anser att avancerade investerare bör kunna värdera de underliggande krediter från vilka de sedan kan härleda risken för en värdepapperiserad produkt. Parlamentet stöder ECB:s och andra aktörers initiativ om att tillhandahålla mer information om strukturerade finansiella instrument. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma behovet av ökad information om alla produkter på området för finansiella instrument.
24. Europaparlamentet konstaterar att de flesta kreditvärderingsinstitut, förutom sin kreditvärderingsverksamhet, publicerar ett antal prognoser, översikter, varningar och rapporter som faktiskt har en betydande effekt på marknaderna. Parlamentet anser att de bör offentliggöras i enlighet med på förhand fastställda kriterier och protokoll som garanterar transparens och sekretess.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en översyn av direktiv 2003/71/EG och direktiv 2004/109/EG så att tillräckligt korrekt och komplett information om strukturerade finansiella instrument i större utsträckning står till förfogande.
26. Europaparlamentet anser att det i detta sammanhang är av ytterst stor vikt att dataskyddsbestämmelser till fullo beaktas i alla eventuella framtida åtgärder.
27. Europaparlamentet frågar sig om det skulle vara fördelaktigt att ålägga emittenter att diskutera innehållet i och metoden bakom ett strukturerat finansiellt instrument med en tredjepart som antingen gör en kreditvärdering på eget initiativ eller som utarbetar en intern kreditriskbedömning.
28. Europaparlamentet upprepar kommissionens skyldighet enligt skäl 5 i den ändrade förordningen (EG) nr 1060/2009 avseende transparent information. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra nödvändiga analyser i syfte att för parlamentet och rådet presentera resultat med eventuella ändringar av lagstiftningen som en del av den aktuella översynen av förordning (EG) nr 1060/2009.
29. Europaparlamentet noterar de framsteg som gjorts gällande transparens och offentliggörande i förordningarna om kreditvärderingsinstitut (CRA 1 och CRA 2). Parlamentet uppmanar kommissionen att göra en konsekvensbedömning av dessa förordningar efter det att processen för registrering av kreditvärderingsinstituten har slutförts för att belysa framtida områden där ökade krav på offentliggörande kan vara till fördel för användarna.
30. Vid sidan om ökad transparens i kreditvärderingsprocessen och dess interna granskning efterlyser Europaparlamentet en ökad tillsyn från EU:s tillsynsmyndigheters sida över kreditvärderingsinstitut och en mer ingående tillsyn från nationella tillsynsmyndigheters

sida över finansinstitutens utnyttjande/beroende av kreditbetyg.

Två obligatoriska kreditbetyg

31. Europaparlamentet anser att kommissionen bör undersöka om det under vissa omständigheter är lämpligt att använda två obligatoriska kreditbetyg, till exempel för strukturerade finansiella instrument och för alla externa kreditbetyg för rättsligt föreskrivna ändamål, och huruvida det mest konservativa, dvs. det minst gynnsamma, externa kreditbetyget bör användas som referens för rättsligt föreskrivna ändamål. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en konsekvensbedömning om ett eventuellt utnyttjande av två obligatoriska kreditbetyg.
32. Europaparlamentet anser att emittenten bör stå för kostnaderna för båda kreditvärderingarna. Den första externa kreditvärderingen bör göras av ett kreditvärderingsinstitut, enligt emittentens val. För den andra externa kreditvärderingen bör man överväga olika möjligheter, däribland att Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) tilldelar kreditbetyget, på basis av särskilda, fastställda och objektiva kriterier och med beaktande av tidigare resultat samt så att inrättandet av nya kreditvärderingsinstitut främjas samtidigt som eventuell snedvridning av konkurrensen undviks.
33. Europaparlamentet påpekar att ett gott rykte inte kan skapas av ett tillsynsorgan, men att varje nytt kreditvärderingsinstitut endast kommer att accepteras om det kan visa att det är tillförlitligt.

Kreditvärdering av statspapper

34. Europaparlamentet är medvetet om att marknadsaktörerna ogillar volatila kreditbetyg på grund av de höga kostnader som är involverade (i relaterade köp- och säljbeslut) när värderingar justeras. Parlamentet anser således att kreditbetygen därför har en tendens att vara procykliska och släpa efter i finansmarknadernas utveckling.
35. Europaparlamentet konstaterar att kreditvärderingsinstituten ska använda tydliga kriterier för att värdera ett lands prestation. Parlamentet inser att kreditbetygen inte bygger på en mekanisk vägning av dessa faktorer. Parlamentet uppmanar branschen att förtydliga vilka metoder och bedömningar som används för att justera kreditvärderingar av statspapper och att förklara avvikelser från dessa modellbaserade kreditbetyg och från de viktigaste internationella finansiella institutionernas prognoser.
36. Europaparlamentet konstaterar att kreditbetygen enligt Internationella valutafonden skulle kunna vara förklaringen till närmare 70 procent av spreaden mellan kreditswappar. Parlamentet är oroat över de procykliska effekterna som kreditbetygen kan få och begär att man särskilt beaktar dessa känsliga frågor.
37. Europaparlamentet anser att man för att minska negativa tröskeeffekter i priser och spreadar som ändringar i kreditbetygen kan orsaka bör upphäva den reglering som gör köp- eller säljbeslut direkt beroende av kreditbetyg.
38. Europaparlamentet anser att eftersom nästan all information om statsskuld är offentligt tillgänglig borde sådan information göras mer lättillgänglig på ett konsekvent och jämförbart sätt så att större och mer avancerade marknadsaktörer uppmuntras att förlita

sig på sin egen värdering för att bedöma ett lands kreditrisk.

39. Med hänsyn till de effekter som kreditvärderingar av statspapper kan ha på marknaden anser Europaparlamentet att transparensen när det gäller metoder och orsakerna till besluten samt kreditvärderingsinstitutens ansvar måste förbättras på detta område. Parlamentet efterlyser en studie över involveringen av den kommande europeiska kreditvärderingsstiftelsen och det kommande oberoende europeiska kreditvärderingsinstitutet i denna kreditvärdering.
40. Europaparlamentet stöder ökad rapportering om och förklaring av kreditvärderingsinstitutens metoder, modeller och grundläggande antaganden, även i ljuset av den systemeffekt som en nedjustering av kreditvärderingen av statspapper kan ge upphov till.

Europeiskt kreditindex (Eurix)

41. Europaparlamentet anser att det är värdefullt med offentlig information om genomsnittsvärdet för aktuella externa kreditbetyg från ackrediterade kreditvärderingsinstitut. Parlamentet föreslår därför att det inrättas ett europeiskt kreditindex (Eurix) som inbegriper alla de kreditbetyg från registrerade kreditvärderingsinstitut som finns tillgängliga på marknaden.

Mikronivå: affärsmodell

Betalningsmodeller

42. Europaparlamentet stöder förekomsten av olika betalningsmodeller inom branschen men betonar att det finns risk för intressekonflikter vilka måste hanteras på ett transparent sätt med lämpliga reglerande åtgärder utan att man inför någon omotiverad modell. Parlamentet uppmanar kommissionen att på basis av det samråd som nyligen genomförts, ta fram förslag till alternativa tillämpbara betalningsmodeller som inbegriper både emittenter och användare. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att fästa särskild uppmärksamhet vid möjligheten att använda modellen där investeraren betalar samt dess fördelar och nackdelar i syfte att göra kreditbetygen mindre utsatta för intressekonflikter.
43. Europaparlamentet anser att god styrning inom kreditvärderingsinstituterna är av avgörande betydelse för att garantera kreditbetyg av hög kvalitet, och uppmanar kreditvärderingsinstituterna att vara transparenta angående sina styrningssystem.

Ansvarsskyldighet, allmänt och civilrättsligt ansvar

44. Europaparlamentet betonar att Esma är ansvarig för genomförandet och kontrollen av kreditvärderingsinstitutens efterlevnad av förordning (EG) nr 1060/2009. Parlamentet anser att om externa kreditbetyg uppfyller rättsligt föreskrivna syften bör de inte betraktas som rena utlåtanden, och att kreditvärderingsinstituterna bör hållas ansvariga för en konsekvent tillämpning av de metoder som deras kreditbetyg bygger på. Parlamentet rekommenderar därför att kreditvärderingsinstitutens civilrättsliga ansvar i fall av grov oaktsamhet eller försummelse fastställs på ett konsekvent sätt på EU-nivå och att kommissionen bör fastställa hur ett sådant civilrättsligt ansvar kan införas i medlemsstaternas civilrättsliga lagstiftning.

45. Europaparlamentet påpekar att det slutliga ansvaret för investeringsbeslut ligger hos marknadsaktören, dvs. kapitalförvaltaren, finansinstitutet eller den avancerade investeraren. Parlamentet konstaterar att ansvarsskyldigheten också kommer att stärkas ytterligare genom det centrala arkiv (Cerep) som inrättas genom förordningen om kreditvärderingsinstitut (CRA 1) och som offentliggör information i standardiserad form om kreditvärderingsresultat när det gäller kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitut som är registrerade inom EU, vilket ger investerarna möjlighet att göra sina egna bedömningar av vissa kreditvärderingsinstitut och därmed öka pressen på dem att skaffa sig ett gott rykte. Parlamentet påpekar att investerarna bör ha en effektiv riskhanteringskapacitet som omfattas av lämplig tillsyn från administrationen.
46. Europaparlamentet föreslår att varje registrerat kreditvärderingsinstitut ska göra en årlig genomgång för att bedöma sina tidigare kreditvärderingsresultat och sammanställa dessa uppgifter i en redovisningsrapport avsedd för tillsynsorganet. Parlamentet föreslår att Esma regelbundet ska göra stickprovskontroller av redovisningsrapporterna för att garantera en hög kvalitet på kreditbetygen.
 - ◦
 -
47. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.